

sine Paragrapher 2 og 3 lader Ansvarligheden gaae op i Prøven, lader samtlige Gas- og Vandmestere blive ansvarlige for deres Personer, men lader derimod ikke Bestyrelsen blive det. Naar vi derfor holde fast ved, at vi kun have at give en Bemyndigelse til Bestyrelsen i den her omhandlede Henseende, men lade den beholde Ansvaret, og tillige fastsætte en Straf for dem, der uberettiget indblande sig i de hernaevnte Arbejder, saa bliver Ansvaret der, hvor det skal være, og det staaer da til Bestyrelsen, altsaa Magistraten, der jo er Over-Gas- og Vandmester, at ansætte sine Under-„Vand- og Gasfittere“. Saa komme vi bort fra det hele Gasfittingsystem, som ikke er heldigt at overføre paa danske Forhold, ligesaa lidt som i det danske Syng. Jeg troer, vi gjøre ret i ikke at indføre endnu eksklusiv Prøve; vi have alt nok af den, og det, som her er foreslaaet, er det et Tillæg til den.

Det Naturlige er, at man lægger Ansvarret hen, hvortil det hører, og ikke lader det være afhængigt af en Prøve, som Intet har dermed at bestille. Ved Regulativer kan man indføre Prøver; det maa berøve paa enhver af de paagældende Autoriteter især at stille, hvilke Fordringer de ville, til de Personer, de ville ansætte, og om de ville ansætte Mange eller Faa, ligesom det ogsaa berøver paa dem, hvilken Control de ville udøve og foranstalte. Men jeg gjentager det, man kan ikke skyde Ansvarret fra Bestyrelsen ved at indføre en Prøve for de Personer, der skulle udføre Arbejdet; det er det Synspunkt, jeg troer, vi ikke bør tabe af Sigte.

Jacobsen: Jeg troer ikke, at det, den sidste ærede Rigsdagmand anførte, i nogen væsentlig Grad angriber dette lille Lovudkast, idetmindste ikke det, som derved er tilsigtet. Det tilsigter nemlig, som det vil sees, to Ting; for det Første at give Bemyndigelse til at udføre Arbejder, henhørende til Vand- og Gasværkerne, uden Hensyn til den bestaaende Næringslovgivning — dert troer jeg, at den ærede Taler er ganske enig med Udcastet, og derimod kan han vistnok ikke have Noget at indvende. — Det Andet er at sikke saavel disse Værker, som Publicum, der benytter dem, imod Misbrug, der vilde være uundgaaelige, hvis Alle og Enhver uden nogensomhelst Control kunde paatage sig Udførelsen af de private Ledninger; det er dertil, at Bestemmelserne i § § 2 og 3 sigte.

R e t t e l s e.

Mr. 145. Sp. 2286, Lin. 8 f. n.: „thi kan Skovbruget ikke betale sig — og det vil vist Alle, der ikke ere skovgale, være enige i —, saa maa Skovene helst gaae bort og vige for Ageren, med mindre det ad anden Wei kan betale sig ved privat Bestyttelse“ o. s. v. læs: „thi kan Skovbruget ikke betale sig, maae Skovene helst gaae bort og vige for Ageren — det ville vist Alle, der ikke ere skovgale, være enige i — med mindre det ad anden Wei kan betale sig ved at yde Bestyttelse“ o. s. v.